

Johannes 21:17

1 deze Herder 2 dit schaap 3 drie ontmoetingen

Gemeente,

Maria Magdalena was het dwalende schaap, zwerfend en zoekend. Maar de opgestane goede Herder vond haar. Noemde haar naam. Thomas was het schaap verward en verstrikt in de donkere struiken. Maar de opgestane goede Herder vond haar. Liet hem merken: Ik weet alles van je. Dan is Petrus het gevallen schaap. Gewaarschuwd, jazeker. Maar toch op gevaarlijk gebied gaan lopen, op gladde rotsen en....gevallen. Pootje gebroken en het schaap ligt bloedend op de rotsen. Maar de opgestane goede Herder vindt ook dit schaap, ook zulke schapen zoekt Hij op. En hoe? Dat hopen we vanmorgen te zien en te ervaren.

Want zulke schapen die zijn er nogal wat, ja wie eigenlijk niet. Wie had het nooit dat je gewaarschuwd was, maar je ging toch, of je deed het toch. En ja, toen ging het verkeerd. Je viel in zonde. Welke zonde dan ook, het zou verloochening kunnen zijn of een andere. En daar lig je gevallen, bloedend uit je wonden. Iemand die kan zeggen: dat is mij nooit gebeurd? Ik sla nooit een waarschuwing, een goede raad in de wind en het loopt altijd goed af bij mij. Nee toch, en daar lig je dan, gevallen in zonde. Jezus zoekt u, jou vanmorgen.

Of; komen we zelf wel weer overeind? Kom op, niet over in zitten, iedereen laat wel eens een steekje vallen, niet meer aan denken. Volgende keer beter, of niet. Je helpt jezelf wel weer overeind. Zou dat het zijn? Zou dat echt helpen, zou dat God behagen? Of is dat het meest dwaze wat je doen kunt, jezelf van je schuld en zonde afpraten en wegpoetsen en vergeten. Ik hoop dat je dan vanochtend merkt: wat is het rijker, heerlijker als je je laat vinden door Jezus, als Hij je overeind helpt, echt helpt en redt.

1 deze Herder

We letten op de Herder. Die het gevallen schaap opzoekt. Het schaap dat bloedt uit de wonden van spijt en van berouw. Van had ik maar nooit en was ik maar niet. En dat doet de Heere Jezus wonderbaar. Let maar op. Als ze daar zitten met zijn achten. Jezus en 7 van de discipelen. En ze zitten rondom een kolenvuur. Bijzonder? Nee, of toch wel. Dat komt nog 1 keer voor in Johannes. Op de binnenplaats van het huis van de hogepriester toen Jezus werd verhoord. Dan lezen ze: en de dienstknechten en de dienaars stonden, hebben een kolenvuur gemaakt omdat het koud was en warmden zich. Petrus stond bij hen en warmde

zich. Petrus ziet het weer voor zich. En hoort de stemmen weer die vroegen: zijt gij ook één van Hem?

En Jezus vraagt Petrus, hebt gij Mij liever dan dezen? Dat had hij toch gezegd: al zullen ze ook allen u verloochenen, ik geenszins. Ik heb U meer lief, ik zal meer voor U overhebben dan de anderen.

En de eerste keren stelt Jezus die vraag en dan betekent dat woord: Petrus heb je meer voor Mij over, heb jij alles voor Mij over. Dat had je toch gezegd? Al moest ik ook met U sterven, ik zal U geenszins verloochenen. Ik heb alles voor U over, mijn leven als het moet.

En die vraag, zij het met andere woorden, stelt Jezus drie keer. Drie maal eigenlijk dezelfde vraag.

We voelen wel aan waar Jezus Petrus aan wil laten denken. Zonder het expliciet te benoemen, maar die 4 dingen zijn evenzovele herinneringen aan die keer dat Petrus ook bij het kolenvuur zat, en ook drie keer iets werd gevraagd. En hij, die had gezegd: ik blijf langer overeind dan de anderen, en hij die gezegd had: ik heb alles voor u over, hij had zijn Meester verloochend, drie keer.

De Heere Jezus, Hij komt er wel op terug. Hij herinnert je er wel aan. Hij heeft er zovele manieren voor om de spiegel van Zijn wet ons voor te houden, maar Hij doet het vast en zeker. Hij leidt je gedachten terug. Soms naar iets van jaren geleden. Soms naar iets wat je allang vergeten was, of probeerde te vergeten. Soms naar iets waar je juist ook zelf al over loopt te tobben. Maar Jezus gaat er nooit omheen, Hij laat het nooit erbij zitten. Een verkondiging, een Evangelie dat niet de zonden aanwijst, is niet het werk van de goede Herder. De goede Herder houdt je de spiegel voor en brengt je in herinnering.

Waar? Hier, aan de zee van Tiberias. Daar was Petrus eens geroepen door de Heere Jezus. Daar had eerder een wonderbare visvangst plaatsgevonden. De Heere had hier wonderen in Petrus' leven gedaan.

En nu, begrijpelijk zou zijn dat de Heere Jezus Petrus eraan zou herinneren, aan die drievoudige verloochening om te kunnen zeggen: Petrus, je begrijpt het zeker wel he? Drie jaar lang heb ik in je geïnvesteerd en nou is dit het resultaat. Je hebt meer schade dan nut aangebracht voor Mijn rijk en Naam. Je hebt Mij meer gekrenkt en gekwetst dan dat je Mij tot steun geweest bent. Kortom Petrus, als dit na drie jaar het resultaat is, dan wilde ik er maar een punt achter zetten. Je bent zo'n onnutte dienstknecht en er is zo weinig hoop op verbetering van jou uit, dat we hier afscheid nemen van elkaar. Je bent

ontslagen, Ik wens geen gebruik meer te maken van je diensten. Je zult dat wel kunnen begrijpen.

En eens in je leven komt er voor het eerst een moment dat je zegt: Heere, ik zou het helemaal kunnen begrijpen. Wat hebt U aan mij? Het zou te begrijpen zijn als U het met mij niet meer zag zitten. Het schreeuwt in je hart: Heere, laat me mogen blijven, laat me mogen blijven, maar tegelijk: het zou te begrijpen zijn als het met mij helemaal gehad zou hebben.

Maar de goede Herder zoekt het gebrokene, het gevallen om het weer op te richten. Om de wonden te verbinden en te zalven. En daarom is Hij gekomen, ook vanmorgen. Net zoals je moeder dat wel eens doet. Want moeders die merken scherp op. Die merken echt wel als je iets verzwijgt. Als je haar een beetje ontloopt. Want ja, je hebt wel gezegd dat je direct naar huis gekomen bent uit school, maar dat was niet waar, je bent nog naar de winkel geweest. Maar je hebt niks verteld thuis. En dan komt 's avonds je moeder op de rand van je bed zitten en dan zegt ze tegen je: jo er is iets, dat heb ik allang gemerkt, zeg het nou maar. En dan, ja dan vertel je het eerlijk. En dan voelt het weer veel fijner. Dan is alles weer open en helder.

Kijk, zo doet de goede Herder dat. Hij heeft zo graag dat het open ligt. Dat de verbinding tussen God en ons open is. Maar de verbinding, die sloot die slibt zo makkelijk dicht. Dan zit het verstopt, het water stroomt niet meer. Je bent niet open naar de Heere toe, en je hart stroomt niet meer uit naar God toe van verlangen. En het stroomt niet meer van God uit. Hij houdt Zich stil, laat zo weinig van Zich merken en van Zijn gunst. Onbeleden/gebagatelliseerde zonden slibben de verbinding dicht.

Maar de goede Herder komt om de sloot weer uit te diepen, uit te baggeren. De onbeleden zonden open te leggen. Te laten belijden. En ze mee te nemen. Mee te nemen op Zijn schouders naar Golgotha. Weg te dragen naar het kruis. Zodat de sloot weer open komt. Het water weer stroomt. Het water van Gods gunst weer doorstroomt naar je ziel toe, het water van je verlangen en liefde naar Hem weer stroomt naar Hem toe. Het ligt weer open. Er komen weer dingen door. Van Hem naar mij en van mij naar Hem.

Kunt u daar ook zo naar verlangen? Dat het weer open ligt tussen God en je ziel. Dat je bidt: goede Herder, zoekt mij op en kom er maar op terug. Ontdek mij aan mijn zonden. Laat niets onbeledens zitten in mijn leven, maar haalt U het op. Als er nog iets is wat de open verbinding tussen Uw Vader en mij in de weg zit, haalt het er tussen uit,

haal het op en laat het me zien. Wat dwaas om dat te ontlopen, dan verdroogd alles.

2 dit schaap

Ondertussen doet zich iets vreemds voor in de vraagstelling. De eerste keer vraagt Jezus: Simon zoon van Jonas hebt gij Mij lief. En het gebruikte woord in het Grieks geeft aan: heb je alles voor Mij over. Zoek je het goede voor Mijn Naam en Mijn rijk. Wat ontdekkend. Hoe zou Petrus daar 'ja' op kunnen zeggen. Hoe zou Petrus kunnen beweren dat hij alles voor zijn Meester over heeft? Nadat hij Hem drie keer heeft verloochend, bang om gevangen genomen, of om bespot te worden, dat had hij niet voor Jezus over op dat moment.

Petrus antwoordt dan: Gij weet alle dingen, Gij weet dat ik U liefheb, en dan gebruikt hij een ander woord: dat ik aan U verknocht ben, dat ik U niet missen kan, dat ik me zonder U geen raad weet, dat ik aan U verkleefd ben en buiten U niet gelukkig kan zijn en met U te zijn is mijn hoogst verlangen. Ik ben aan U verknocht, ik zoek de zaligheid buiten mezelf in U.

De tweede keer herhaalt het zich. Zonder dat Jezus zegt: meer dan deze. Maar de derde keer neemt Jezus het woordgebruik van Petrus over: Petrus, ben je aan Mij verknocht? Ligt je leven en je levensgeluk in Mij? Gaat naar Mij je hart uit? Dan is Jezus afgedaald naar Petrus. Petrus kon niet opklimmen naar Jezus. Petrus kon niet stijgen tot het niveau dat hij kon zeggen: ja hoor, ik heb alles voor U over. Maar Jezus daalt af tot zijn niveau: ben je aan Mij verknocht, zoek je de zaligheid en je vrede in Mij?

En op die vraag kan Petrus zeggen: Ja, Heere.

Je zou dat de Evangelievraag kunnen noemen. De Evangelievraag van de Herder Die Zijn leven stelt voor Zijn schapen. Die Zijn schapen heeft gekregen van Zijn Vader. Die ze allen bij name kent en geen ervan vergeet. Die geen van schapen zal laten vallen of rukken uit Zijn hand, want zij zullen niet verloren gaan in eeuwigheid. De Evangelievraag van de goede Herder. Want Jezus had zoveel andere vragen kunnen stellen. Vragen waar Petrus 'nee' op had moeten antwoorden.

Vragen die de duivel al te graag stelt, want kijk de duivel brengt ook je zonden in herinnering. Maar als de duivel dat doet, dan doet hij dat om je wanhopig te maken, om je radeloos te maken, je alle hoop te benemen. Dan laat hij te terugzien en vraagt hij: Petrus, of hoe u ook heten mag: heb je het er aardig vanaf gebracht? Petrus heb je je woord gehouden? Petrus ben je van nut geweest voor Mij rijk? Is er sprake van groei en verbetering? En ik moet allemaal zeggen 'nee', 'nee'. Of hij laat

je vooruitzien en vraagt: Petrus, of hoe je ook heet, kun je beloven dat dit nooit meer gebeuren zal? Kun je beloven dat dit de laatste keer was? Kun je beloven dat je beterschap zult bewijzen in de toekomst? En ik moet allemaal zeggen: 'nee' 'nee'. Duizend vragen te bedenken waarop ik zou moeten zeggen: nee. En de duivel weet ze wel te vinden en je mee om je oren te slaan.

Maar de Evangelievraag van de goede Herder is: heb je Mij lief. Heb je Mij, de Herder, Die Zijn leven stelt voor de schapen, Die ze alle bij name kent, Die ze bewaart dat niemand ze uit Mijn hand kan rukken, Die ze beschermt tegen al het woeden van de duivel. Die ze opzoek als ze verdwalen, verstrikt zitten, en ook als zijn gevallen, en weer zijn gevallen? Heb je Mij lief? Moet je het van Mij hebben? Kun je niet zonder Mij?

Wat is uw antwoord op de Evangelievraag van de goede Herder? Heere, Gij weet alle dingen. Ja, al zou je keurig leven en aan de buiten kant geen enkel gebrek hebben onberispelijk. Niemand kan een vinger op je leggen en iedereen vindt je een voorbeeld. Maar God weet het als het zonder liefde is. Zonder verknochtheid aan Jezus. Maar Gij weet alle dingen dat betekent ook: al zou niemand het geloven, al denkt iedereen dat ik te slecht ben, al zegt de duivel dat ook, al zitten er zulke vlekken op mijn leven, Gij weet dat ik U liefheb. Is dat uw, jouw antwoord? Ja, Heere. En dat U mij zocht, dat U mij vond, dat U mij niet verstoot.

Daar scharniert het wel om. Want er zijn schapen en bokken. Schapen weten van een opgestane Herder die zoekt en vindt en je weer opneemt en aanneemt. Bokken weten dat niet. Een bok is iemand die nooit de Heere Jezus heeft ontmoet. Die zichzelf wel helpen kan als hij gevallen is. Vreemd is aan deze Herdersliefde. Dan heb je die wel altijd ontlopen, altijd voor weggevlucht. En we weten het: eens zullen de schapen en de bokken gescheiden worden. Nu zitten schapen en bokken nog oor elkaar en naast elkaar in de kerkbank. Maar dan worden ze gescheiden. De bokken aan Zijn linkerhand staan en tot hen zal Hij zeggen: gaat weg van mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, Ik ken u niet vanwaar gij zijt. En de schapen stelt Hij aan Zijn rechterhand. Tot hen zal Hij zeggen: gaat in, gij gezegenden, in het Koninkrijk Mijns Vaders, dat u is bereid voor de grondlegging der wereld. Kent u deze Herder? Je mag er ook vragen. Zoek mij toch, ik ben gevallen. Gewond. Ik word belaagd door het roofgedierte dat zegt: het is over, het is uit. O Heere Jezus, goede Herder, zoek mij. Bid maar: ik heb me altijd zelf geholpen en het weggewuifd, maar Heere, dat is zo arm, dat geeft geen rust. Zoekt U mij op. Hij doet het zo graag.

3 drie ontmoetingen

Dan letten we op het kader waarin deze ontmoeting staat. Want het is niet de eerste keer dat Jezus en Petrus elkaar ontmoeten na de drie verloocheningen. En dan komt het eigene van deze ontmoeting ook nog beter aan het licht.

Want er was al een ontmoeting direct nadien. Vlak nadat Petrus zo gevallen was en lag te bloeden, vlak nadat de haan gekraaid had en Petrus lag te bloeden van wroeging en van spijt keerde Jezus Zich om en zag Petrus aan. Met ogen vol verdriet die zeiden: Ik zie je nog, Ik wil je nog zien. Ogen die trokken, ogen vol van liefde. Ogen die hem nog opzochten. Voor Petrus berouw, spijt en schaamte uit, laat Jezus merken: Petrus: Ik wil je nog. Jezus heeft niet lang gewacht. Anders zou het schaap zijn doodgebloed in wanhoop en wroeging en hopeloosheid. Niemand zal één van de schapen uit Zijn hand rukken. Zijn ogen zochten Petrus, toen al. En als je zegt en zeggen mag: Gij weet alle dingen, Gij weet dat ik U liefheb, dan weet je dat het waar is: wij hebben Hem lief omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. Hij zag mij aan, voor ik Hem aanzag. Hij zocht mij op, terwijl ik wegliep. Omdat Hij mij eerst heeft liefgehad.

Daarna heeft Jezus Simon opgezocht op de 1^e Paasdag onder 4 ogen. Hij is van Simon gezien. Want toen die ogen elkaar kruisten kon er niets gezegd worden, en was zoveel te zeggen. En dat hebben ze gedaan onder 4 ogen. Zou u erbij hebben willen zijn? Niemand weet wat er toen gezegd is tussen die twee. Dat kunt u toch wel plaatsen? Je meest tere momenten met de Heere, je meest tere schuldbelijdenissen, Zijn meest tere liefde, als je echt onder 4 ogen met de Heiland bent, dan luister niemand mee. Er zijn gebeden die je niet graag hardop zou doen. Er zijn dingen in de omgang met God, die hoeft niemand anders te weten. Zo teer, zo intiem. Als een jongen en een meisje die bij elkaar staan en dan hoeft niemand te horen wat ze zeggen, wat ze van elkaar weten en van elkaar vinden.

En dan daarna na die twee eerdere ontmoetingen dan ook deze nog. Nu dan temidden van andere discipelen, meer in het openbaar. Want ja, Petrus had ook in het openbaar gezondigd. Dat hadden mensen gehoord en gezien en dat was bekend geworden. Zonder die openlijk gedaan zijn, die velen gezien hebben, die horen ook openlijk hersteld te worden. Niet zo openlijk mogelijk voor heel de gemeente, maar voor een kerkenraad of afvaardiging ervan, met mededeling aan de gemeente. En dat geldt niet alleen zonden tegen het 7^e gebod. En daarom komt de Heere Jezus er nog een keer op terug. Nu omringd door anderen. En opmerkelijk, Petrus stuift niet op: Heere Jezus, hier hebben we het samen al over gehad en U hebt gezegd dat het vergeven is, dus nou wil ik er ook niets meer over horen, ik wil er niet meer aan

herinnerd worden. Och nee, wie echt verootmoedigd is stuift niet zo gauw meer op. Als de Heere het nodig acht om op zonden te komen, op vergeven zonden terug te komen, dan is dat goed. Wie echt verootmoedigd is kan het wel hebben van de Heere. Die laat het aan Hem over hoe vaak Hij er op terug wil komen. Die is het niet om te doen om maar zo gauw mogelijk verder te kunnen gaan en er niet meer aan herinnerd te worden.

En dan is het eigene van deze ontmoeting dat de Heere Jezus Petrus openlijk, in de discipelkring laat uitspreken zijn belijdenis van liefde tot de Heiland. En dan wordt Petrus ook openlijk in de discipelkring herbevestigd in het apostelambt. Terwijl alle anderen het horen zegt Jezus drie maal: Weidt of hoed Mijn lammeren en schapen. Petrus, je bent niet ontslagen. Ik dank je niet af en Ik wil toch nog gebruiken in Mijn rijk en als apostel. Als ooit iemand mocht zeggen later: moet Petrus het Evangelie gaan verkondigen? Petrus, Die heeft toch drie maal zijn Meester verloochend, moet zo iemand nou nog een taak geven in Gods rijk? Ja, zegt Jezus, dat doe Ik wel. En 7 getuigen horen het en kunnen het laten bevestigen.

En Petrus? En dat schaap, dat gevallen schaap? Als de Heere Jezus je opzoekt en je aanneemt en dan ook een taak geeft of blijft geven in Zijn rijk. Wat een wonder! Dat ik U nog dienen mag. Dat U mij nog hebben wilt. Wat een wonder. Dat U mij nog gebruiken wilt. Wat zal Petrus daar blij mee geweest zijn, verwonderd. U ook, jij ook? Dat je de Heere mag dienen in Zijn rijk, in Zijn gemeente. Dan zeg je niet, als je dat echt beleeft, dan zeg je niet: och, moet ik nou alweer..... geen best teken als je tegenzin krijgt in het dienen van de Heere. In zijn rijk, in zijn gemeente, mag ik ernaar raden: een tijd geleden dat u de Herder hebt ontmoet? Klopt he. Want als je Hem ontmoet hebt en daar nog verwonderd van bent, dan zeg je: O, mag ik nu toch nog dienen? Dat ik U dienen mag. Dan is geen enkele dienst je te gering of te zwaar. Want het is zo'n wonder dat ik Hem nog dienen mag!

Amen